

ταγματάρχου, οτε τῷ 1867 αἱ κοινωνικαὶ ἀπαιτήσεις, αἵτινες καὶ πολλοὺς ἄλλους δυστυχῶς ἀξιοματικούς παρέσυραν εἰς βιοποριστικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐσκέφητῃ νὰ συστήσῃ χαρτοποιεῖον, ἐν ᾧ ἐναυάγησεν οἰκονομικῶς.

Μετὰ τοῦτο ἐρρίφη εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ αἰδίδιμος Ζαῦτης πρώτην φοράν τὸν διώρισε διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, διαπρέψαντα πολὺ τότε, θεωρηθεῖσης τῆς διευθύνσεως του ἐκείνης ὡς μεταβατικῆς ἐποχῆς διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ συγχυθεῖσης ἔπειτα καὶ αὐτῆς εἰς τὴν ρωμαϊκὴν τριβὴν πραγμάτων καὶ χαρακτῆρων.

Ἐδέχθη ἔπειτα θέσιν νομάρχου καὶ πάλιν ἐπὶ Κουμουνδούρου διευθυντῆς Ἀστυνομίας εἰς καιροὺς πολὺ δυσκόλους. Ἐπὶ τῆς φριβεράς καταγίδος ἧτις ἐξερράγη ἐν Ἀθήναις ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς συνθήκης τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, ἔδειξε πολλὴν ψυχραιμίαν καὶ ἀπάθειαν. Εἶχεν ὅλα τὰ προσόντα νὰ διαπρέψῃ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦνε τις χυλῦδιδος δι' νὰ ἀντιστῇ κατὰ τῆς διαφθοράς.

Ἐξεδόκειν ἐπίσης τὸ Στρατολογικὸν Θεσμολόγιον, ἔργον χρησιμώτατον καὶ πολλῆς ἐργασίας προϊόν.

Ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς πολλὴν οἰκονομικὴν ἀπόγνωσιν. Μὴ εὐρίσκων οὐδαμοῦ ἐνθάρρυσιν, κατατριβόμενος ἐν ἀργίᾳ, ἀπογοητεμένος πανταχοῦ, μὴ διοριζόμενος οὐδαμοῦ, βλέπων τόσῃν οἰκονομίᾳ εἰς τὸν λαϊμὸν του. μὴ νηταμειφθεὶς ἀρκούντως ἐκ τῆς Νέας Ἐκδόσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Θεσμολογίου του, τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιστρέψαντος καὶ τὸ ἐν δεδεσμένον ἀντίτυπον, ὅπερ τοῦ ἀπέστειλεν, ὄχι διὰ νὰ τοῦ ἡρνηθῇ συνδρομήν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν πλῆξῃ ἠθικῶς τὸν ταλαίπωρον, ἔδωσε πέρας εἰς τὰς ἡμέρας του, ἐπιπροφάσις τὸν βίον του ὡς ἀξιοματικοῦ διὰ τῆς γενναιοτέρας τῶν ἐν ὄλῳ τῷ βίῳ πράξεων.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστολῇ του ἐμπιστεύεται τὰ τέκνα του εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ ἐντέλλεται ἂν ὁ προσβύτερος υἱὸς του δὲν ἐπιδώσῃ εἰς τὰ γράμματα, νὰ διδαχθῇ τέχνην.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν καλὴν, τὴν ἀξιόλογον, τὴν ἀναξιοπαθήσασαν οἰκονομίαν.

Καὶ ἄς ὠφελήσῃ καὶ θνήσκων ὁ διακεκριμένος ἀξιοματικὸς κληροδοτῶν μάθημα εἰς πολλοὺς τῶν συναδέλφων του νὰ μὴ συνάπτωσι γάμον ἀνευ ὄρων ἀσφαλῶν, οὐδὲ νὰ ἐκτρέπωνται τῆς στρατιωτικῆς τροχιάς, οὐδὲ νὰ ἐπισκοτίζωνται ὑπὸ τοῦ βιωτικοῦ κέρδους.

ΤΟ ΝΕΟΝ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἐκ Φιλιππουπόλεως ἡμέτερος ἀνταποκριτῆς, ἐπιστέλλει ἡμῖν, μεταφράσας ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ, τὸ ἑξῆς:

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας

Ἡμεῖς Ἀλέξανδρος Α', ἐλέω Θεοῦ καὶ ἔθνικῳ βουλήσει, Ἡγεμὸν τῆς Βουλγαρίας.

Δηλοῦμεν πᾶσι τοῖς ἡμετέροις πιστοῖς ὑπηκόοις, ὅτι ἐν τῇ διηνεκῇ ἡμῶν ἐπιθυμίᾳ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου αὐτῆς, οὐ μόνον ὑπὸ ἠθικὴν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὕλικὴν ἐποψίν, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπύτχῃσιν ἡμῶν τὴν δοθείσαν διὰ τοῦ διαγγέλματος τοῦ ἐκδοθέντος τὴν 1 Ἰουλίου 1881 ἐν Σιστοβίῳ, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν ἀμέσως ἐπιτροπὴν ἐκ πολιτῶν ἐκλελεγμένων ὑφ' ἡμῶν μεταξὺ τῶν διαπρεπεστάτων καὶ τῶν μᾶλλον εὐπολύπτων ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ ἀνευ διακρίσεως πολιτικῶν ἀποχρώσεων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θα ἐργάζεται ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν καὶ θὰ προπαρασκευάσῃ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ σχέδιον Συντάγματος.

Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἧτις συγκληθήσεται ἅμα τῷ πέρατι τῆς

σιμειούσας εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῆς μεταλλίτιδος γῆς. Ὑπεράνω τῶν ὄρυγμάτων τούτων ἐγλάζην αἱ ἀμπελοὶ, αἵτινες παράγουσι λευκὸν τινα οἶνον, ἔχοντα ἀθλίαν γεῦσιν, καὶ ὁ ὁποῖος πωλεῖται κοινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «οἶνος Μωσέλλης». Ὁ ὀλογάλανος οὐρανὸς κατεπλημμυρίζετο ἀπὸ φῶς καὶ ὁμίχλη διαφανής, ὡς ἀραχνούφης γάζα, ἐπεκάθητο ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων.

Βαθεῖα ἡσυχία ἐπεκράτει καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς γελαστῆς αὐτῆς τοποθεσίας, καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο τόσον καθαρά, ὥστε ὁ ὑπόκωφος ἤχος τῶν σφυρίων τοῦ σιδηροοργείου ἀνέβαινε διὰ μέσου τοῦ κενυῦ ἀπὸ τῆς κοιλάδος εἰς τὸ δάσος.

Ναρκωθεὶς ἐκ τῆς γαλήνης ἧτις τὸν περιεκύκλου, ὁ νέος κυνηγὸς ἔμενε ἀκίνητος. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔπαυσαν νὰ παρατηροῦσι τὸ τοπίον. Βαθὺ αἶσθημα εὐεξίας τὸν εἶχε καταλάβει καὶ αἱ ἰδέαι του ἐχάνοντο ἐν τῷ κενῷ. Καὶ ἠκολούθει μειδιῶν τὰς σκέψεις του, αἵτινες τὸν ἔφερον πρὸς τὸ ἀπομειμακρυσμένον παρελθόν. Ὁ ἥλιος ἦδη ἀρχίσας νὰ κλίνῃ πρὸς τὴν δύσιν του ἐχρῆσιζε τὰς κοκκινώπας κορυφὰς τῶν δένδρων τοῦ δάσους καὶ καθίστα ἡσυχωτέραν τὴν γαλήνην τοῦ μέρους. Αἴφνης ὅμως ἀπεσπᾶσθη ἀποτόμως τῶν ὄνειροπολημάτων του. Δροσερὸν καὶ κατακόκκινον ρύγχος εἶχε στηριχθῆ ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἐνῶ ταυτοχρόνως δύο ὀφθαλμοὶ μὲ ἀνθρωπινὴν ἑκφρασιν τῷ ἀπέτεινον βωβὴν, ἀλλ' ἐκφραστικωτάτην ἰκυσίαν.

— Ἄ! ἄ! ἐβαρέθηκες σὺ καλὸ μου παιδί; εἶπεν ὁ νεανίας. Ἐλα, μὴ ἀνυπομονῆς θὰ φυγῶμεν.

Καὶ ἐγερθεὶς στεναζῶν ἐκρέμασαν ἀπὸ τῶν ὤμων του τὴν ἀσκοπήραν του, ἀνέλαθε τὸ ὄπλον του, ἐπρόησε τὴν τάφρον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ νεοφυὲς δασίδιον.

Ὁ καστανὸς σκύλος περιέτρεγεν ὅλους τοὺς θάμνους ὀσφραϊνόμενος καὶ ἀναζητῶν θύραμά τι. Αἴφνης ἐσταμάτησε πλησίον βάτου τινος, ὑψωμένον ἔχων τὸν πόδα, μὲ λαϊμὸν προτεταμένον, ἀκίνητος, ὡς ἂν αἴφνης μετεβλήθη εἰς λίθον. Ἡ οὐρὰ του μόλις ἐσειετο καὶ ἐφαίνετο ὅτι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐκάλει τὸν κυρίον του. Οὗτος ἔκαμε ταχέως μερικὰ βήματα. Συγχρόνως μέγας λαγῶς, πηδῶν ἐξω τῆς φωλεᾶς του ἤρχισε νὰ φεύγῃ, διατρέχων ὡς βέλος τὴν πρὸ αὐτοῦ ἑκτασιν. Ὁ νέος ἐσκόπευσεν καὶ ἐπυροβόλησεν. Ὁταν δ' ὁ καπνὸς τοῦ πυροβολισμοῦ διελύθη, παρετήρησεν ἀνευ ἐκπλήξεως μὲν, ἀλλὰ μετὰ λύπης τὸν λαγῶν, ὅστις ἐξηφανίζετο ἐν μέσῳ τῶν δένδρων τοῦ μεγάλου δάσους.

— Καὶ αὐτὸς ἐφυγεν, ἐψιθύρισε.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν σκύλον του, ὅστις τὸν παρτήρει μελαγχολικῶς. Τί δυστυχία ἔ; τῷ εἶπε, τί νὰ σοῦ κάμω;

Μόλις αἱ λέξεις αὗται προσεφέρθησαν καὶ ἑκατὸν βήματα μακρὰν τοῦ νέου κυνηγοῦ ἠκούσθη κρότος πυροβολισμοῦ. Ἐπειτα, μετὰ τινος στιγμῆς, σιωπῆς, κρότος βημάτων ἠκούσθη παρὰ τοῖς πλησίον θάμνοις, οἱ κλάδοι τῶν δένδρων

ἀποστολῆς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὅπως παράσχη ὀριστικὴν μορφήν τῷ σχεδίῳ τούτῳ.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς προκηρξέως τοῦ Συντάγματος οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θὰ διατηρῶσι τὰ χαρτοφυλάκια αὐτῶν καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν θὰ περιορισθῇ μόνον ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων, τυρούντων αὐστηροτάτην οὐδετερότητα ἐπὶ παντός, ἀφορῶντι τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν.

Πεποίθαμεν ὅτι ἀπαντες οἱ πιστοὶ ἡμῶν ὑπῆκοοι θὰ κατιδῶσιν ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ἀπόδειξιν τῆς ἐπιμόνου ἡμῶν μερίμνης ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν ἔθνους καὶ ὅτι θὰ συνενώσωσι τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν καὶ τὸ καθῆκον μετὰ τῆς τάξεως καὶ σοβαρότητος, ἰδιοτήτων, αἵτινες δεόν νὰ χαρακτηρίζωσιν ἔθνος, ἔχον τὴν συνείδησιν τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ Σοφίᾳ τὴν 30 Αὐγούστου 1883.

Ἀλέξανδρος

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΠΑΡΤΗΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 6 Σεπτεμβρίου

Καὶ πάλιν περὶ εὐλογίας. — Ἀπάντ σις κατῶ: πρέπει. — Γάμος ὑπὸ συνοδείαν χωροφυλάκων. — Βουλευτικὸς συνδυασμός.

Ἴδου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γελαστῶν καὶ χαριτωμένων χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, τῶν ἀπὸ τριμηνίας προσβληθέντων ὑπὸ τῆς εὐλογίας:

Παλειοπαγαζιά, Σκοῦρα, Καλύβια, Σκλαβοχώρι, Ἀναβρυτή, Βασσαρά, Ἀγιος Ἰωάννης. Καὶ ἐν μὲν τῇ Ἀναβρυτῇ, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, ἀπέθανον **200**, ἐξ ὧν αὐτὸ **140** εἶνε παιδάκια. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς χωριοῖς περὶ τοὺς

παρμερισθήσαν, εὐθυμὸς δὲ καὶ ρωμαλέος, φέρων κυνηγετικὴν βλοῦζαν ἐκ καστανοῦ ὑφάσματος, φορῶν μεγάλα ὑποδήματα καὶ παλαιὸν τινα πῖλον ἐπεφάνη μεταξύ τῶν δένδρων. Διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐκράτει τὸ ὄπλον του, διὰ τῆς ἄλλης ἔφερεν ἀνηρητημένον ἀπὸ τῶν ποδῶν τὸν λαγῶν, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει τόσον ταχέως τὴν πρὸς τὸ δάσος.

— Φαίνεται ὅτι εἰσθε εὐτυχέστερός μου; εἶπε μειδιῶν καὶ προσερχόμενος πρὸς τὸν νεοελθόντα ὁ νεαρὸς κυνηγός.

— Ἄ! σεις ἐρρίζατε τὸ πρῶτο τουφέκι, κύριε; ἠρώτησεν ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν βλοῦζαν.

— Μάλιστα καὶ πολὺ ἀνεπιτήδεια, διότι τὸ ζῶον ἐχώθη μέσα ἑστὰ πόδιά μου καὶ τὸ ἐσκόπευσα μόλις ἀπὸ εἰκοσι βημάτων ἀπόστασιν.

— Πραγματικῶς δὲν εἶναι πολὺ λαμπρὸν, ὑπέλαβε μετ' εἰρωνίας ὁ φέρων τὴν κυανῆν βλοῦζαν. Ἀλλὰ πῶς κυνηγάτε, κύριε, σ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ δάσους;

— Κυνηγῶ, ἀπήτησεν ὁ νεανίας ἐκπλαγεὶς ὀλίγον διὰ τὴν ἐρώτησιν, διότι ἔχω τὸ δικαίωμα...

— Δὲν τὸ πιστεύω, διότι αὐτὰ τὰ δάση ἀγίκουν εἰς τὸν κ. Δερβλάυ, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει εἰς ὅποιον καὶ ἂν τύχη νὰ ἔρχεται ἐδῶ.

— Ἄ! ἄ! ὁ σιδηρουργὸς τοῦ Πούντ-Ἀθίου; ὑπέλαβεν μεθ' ὕφους ἐλαφρῶς ἀλαζονικοῦ ὁ νεανίας. Ἐὰν εἶμαι εἰς τὰ κτήματά του, εἶμαι χωρὶς νὰ τὸ ἔξέρω καὶ λυποῦμαι

180. Δηλαδή **380** Ἕλληνες, **380** ἀδελφοί μας, διότι οἱ ἀρμόδιοι εἶνε ἀδρανεῖς, εἶνε ἀνίκανοι, εἶνε Κάφροι.

Καὶ εἰς τὰ παράπονα πολίτου τινος ὅτι κατὰ τῆς εὐλογίας δὲν λαμβάνεται μέτροι, ἀκούσατε, ἀκούσατε, τί ἀπάντησεν εἰς τῶν ἀργόντων τῆς πολεῶς μας: ἀφοῦ ἡ θεὰ Δίκη θέλει νὰ τιμωρήσῃ τὸν κόσμον, τί νὰ σᾶς κάμω ἐγὼ; Ἐ, δὲν εἶνε ἑλληνικώτατον, ὑπαλληλικώτατον;

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἶχαμεν καὶ ἓνα γάμον ἐπὶ τὸ ἀμερικανικώτερον τὸν τοῦ Σταύρου Χαρμετάρου, ὅστις φυλακισθεὶς πρὸ ἔτους, εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ φυλακίσῃ μαζὺ μετὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν πρὸς μίαν νεαρίδα τοῦ ὀλοδρόσου καὶ ὀλοπρασίμου χωριοῦ τοῦ ἔρωτα αὐτοῦ. Ἀλλὰ φοβούμενος φανέται τὴν πτερωτὴν τῆς γυναικὸς ἀπιστίαν ἐζητήσεν ἄδειαν ὅπως ὑπὸ τὴν συνοδείαν χωροφυλάκων πάη εἰς τὸ χωριὸν του καὶ τελέσῃ τοὺς γάμους του.

Καὶ ἐδόθη ἡ ἄδεια καὶ ἐπήγε καὶ ἐνυμφεῦθη καὶ ἐχώρυσεν καὶ διεσιέδατε καὶ ἐμέθυσεν καὶ τὸ βράδυ βράδυ ὑπὸ τοὺς ἤχους νταουλίων καὶ ζουρνᾶδων καὶ τῶν ἀπαραιτητῶν πυροβολισμῶν, τῶν τὸσσην ἀφελῆ καὶ ἀγρίαν χάριν διδόντων εἰς τοὺς γάμους τῶν χωρικῶν μας. . . ἐπέτρεψεν εἰς τὰς φυλακὰς. Αἰεγεται ὅτι τὸ μπουκέτό τῆς λεμονιάς μένει ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς νύμφης περιμένον τὸν φυλακισμένον σύζυγον. Λοιπὸν νὰ ζήσουνε καὶ καὶ καλὴ λευθεριά.

Καὶ ἐνῶ σεις ἀκόμη δὲν ἐτελειώσατε τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, ἡμεῖς τὰς ἐλησμονήσαμεν καὶ ἀρχίσαμεν νὰ γινώμεθα μάρτυρες καὶ βουλευτικῶν συνδυασμῶν. Καὶ ἰδού ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι συνδυασμὸς διὰ μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς, συγκείμενος ἐκ τῶν κυρίων Δ. Δημητρακάκη, Ἰώ.

πολὺ. Ὁ ἀπεπλανήθην. Εἶσθε χωρὶς ἄλλο ὁ φύλαξ τοῦ κ. Δερβλάυ;

— Καὶ σεις ποῖος εἰσθε; εἶπεν ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν βλοῦζαν χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν, ἥτις τῷ ἀπυθύνθη.

— Εἶμαι ὁ μαρκήσιος τοῦ Μπελιῆ, καὶ σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ πιστεύσητε ὅτι δὲν συνειθίζω ποτὲ νὰ κυνηγῶ εἰς ξένα κτήματα.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν βλοῦζαν ἠρῆθρῖσε μέχρι τοῦ λευκοῦ των ὀφθαλμῶν καὶ προσκλίνας συγκαταβατικῶς.

— Συγχωρήσατέ με, παρακαλῶ, κύριε μαρκήσιε: ἐὰν ἤξευρα ποῖος εἰσθε δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ σᾶς πλυσίσω καὶ νὰ σᾶς ζητήσω ἐξηγήσει. Ἐξακολουθήσατε τὸ κυνηγί σας, ἐγὼ θὰ σᾶς ἀφήσω μόνον.

Ἐνῶ ὁ μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενος ὠμίλει ὁ νέος μαρκήσιος τὸν παρετήρει προσεκτικώτερον. Ὑπὸ τὸ ἀγροτικόν του φόρεμα ἀνεκάλυπτε καλὴν ὄψιν. Τὸ πρόσωπόν του περιβαλλόμενον ἀπὸ μαύρην γενειάδα ἦτο ὠραῖον καὶ ἐκφραστικόν. Αἱ χεῖρές του ἦσαν λεπτομεεῖς καὶ περιποιημέναι. Καὶ ἐπὶ πλέον ἔφερεν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀνηρητημένον ὄπλον πλουτίας ἀπλότητος, ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια μόνον οἱ Ἄγγλοι τεχνίται γνωρίζουσι νὰ κατασκευάζωσιν.

Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ψυχρῶς ὁ μαρκήσιος, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τὸν κύριον Δερβλάυ. Γνωρίζω